समुद्रोऽन्तः शैलैर्मकरनखरोत्खातशिखरैः
कृतस्तोयोच्छित्त्या सपदि सुतरां येन रुचिरः।
पतन्मुक्तामिश्रैः प्रवरमणिरत्नाम्बुनिवहैः
सुरान् प्रत्यादेष्टुं सितमुकुटरत्नानिव पुरा ॥ १ ॥
येन चाम्बुहरणेऽपि विद्रुमै-
र्भूधरैः समणिरत्नविद्रुमैः।
निर्गतैस्तदुरगैश्च राजितः
सागरो ऽधिकतरं विराजितः ॥ २ ॥
प्रस्फुरत्तिमिजलेभजिह्मगः
क्षिप्तरत्ननिकरो महोदधिः।
आपदां पदगतोऽपि यापितो
येन पीतसलिलो ऽमरश्रियम् ॥ ३ ॥
प्रचलत्तिमिशुक्तिजशङ्खचितः
सलिले ऽपहृतेऽपि पतिः सरिताम्।
सतरङ्गसितोत्पलहंसभृतः
सरसः शरदीव बिभर्ति रुचम् ॥ ४ ॥
तिमिसिताम्बुधरं मणितारकं
स्फटिकचन्द्रमनम्बुशरद्युति।
फणिफणोपलरश्मिशिखिग्रहं
कुटिलगेशवियच्च चकार यः ॥ ५ ॥
दिनकररथमार्गविच्छित्तये ऽभ्युद्यतं यच्चलच्छृङ्गम्
उद्भ्रान्तविद्याधरांसावसक्तप्रियाव्यग्रदत्ताङ्क-